Tenaga Nasional Bhd lwn Zali Enterprise dan satu lagi

A

MAHKAMAH TINGGI (KUALA LUMPUR) — GUAMAN NO S-22–247 TAHUN 2006
LAU BEE LAN H
16 JUN 2012

B

Ganti rugi — Taksiran — Tort — Kacau ganggu — Kerja-kerja rentangan paip — liabiliti vikarius — Sama ada langkah-langkah wajar telah dijalankan sebelum memulakan kerja-kerja — Tuntutan ganti rugi am dan teladan — Sama ada jumlah yang dituntut wajar

C

D

Tort — Liabiliti vikarius — Kacau ganggu — Kecuaian dan/atau pemecahan kontrak dan/atau tort kacau ganggu oleh defendan pertama — Sama ada defendan kedua bertanggungan — Sama ada terdapat hubungan majikan dan pekerja antara defendan-defendan — Sama ada defendan pertama kontraktor yang berupaya, berkemampuan dan/atau berpengalaman

E

Plaintif menuntut ganti rugi sebanyak RM1,418,000 daripada defendan-defendan, atas kerugian dan/atau kerosakan kabel bawah tanah. Selain itu, plaintif juga turut menuntut ganti rugi am, ganti rugi teladan sebanyak RM10,000,000 dan faedah pada kadar 8% setahun atas jumlah ganti rugi bermula dari 4 September 2003 hingga penyelesaian penuh. Plaintif mendakwa bahawa defendan pertama dan/atau ejen/pekerja/kakitangannya telah cuai dalam melakukan kerja-kerja korekan untuk merentang paip. Di samping melakukan kesalahan tort kacau ganggu, defendan juga didakwa telah melakukan pemecahan kontrak ke atas 'Syarat-syarat Kerja'. Plaintif mendakwa bahawa defendan pertama telah gagal dan/atau cuai dan/atau memungkiri kewajipannya, antara lain, untuk membuat pemeriksaan wajar sebelum memulakan kerja-kerja korekan; mengenalpasti kedudukan sebenar kabel bawah tanah di kawasan tersebut; meletakkan tanda 'danger tape'; mengambil langkah berjaga-jaga; mendapatkan seliaan kakitangan yang kompeten; dan menepati 'Syarat-syarat Kerja'. Plaintif turut mendakwa defendan kedua adalah bertanggungan secara vikarius ke atas tindakan dan/atau kecuaian dan/atau pemecahan kontrak dan/atau tort kacau ganggu oleh defendan pertama. Defendan kedua juga didakwa cuai dan/atau gagal dan/atau abai dalam melantik dan/atau membuat pemilihan kontraktor.

F

G

H

I

Diputuskan, menolak tuntutan plaintif dengan kos untuk ditaksir:

(1) Plaintif telah gagal menunjukkan kawasan tersebut mempunyai marker sebagai tanda kerana tiada bukti dokumentari atau gambar tetapi

sebaliknya cuma bergantung kepada pernyataan lisan saksi yang menyatakan terdapat marker di kawasan tersebut. Tiada elemen 'foreseeability' bahawa terdapat kabel bawah tanah plaintif di kawasan tersebut kerana terdapat keterangan yang mengesahkan bahawa Jalan Kilang merupakan satu kawasan kilang di mana terdapat kilang-kilang telah beroperasi dan setiap kawasan yang dibangunkan mesti mempunyai berbagai kabel utiliti lain dan bukan sahaja kabel plaintif. Oleh itu, adalah penting bagi plaintif mempunyai prosedur *marker* dan 'lapisan keselamatan' untuk memudahkan mana-mana syarikat utiliti yang lain menjalankan kerja pengorekan dengan selamat (lihat perenggan 10 & 15).

(2) Tidak wujud kewajipan berjaga-jaga antara defendan dan plaintif. Kegagalan plaintif untuk membuktikan ada *marker* dan 'lapisan keselamatan', menyebabkan tidak adil untuk memutuskan bahawa kewajipan berjaga-jaga wujud antara pihak-pihak (lihat perenggan 18).

(3) Jika dianggap bahawa defendan berkewajipan untuk berjaga-jaga terhadap plaintif, beban adalah untuk plaintif membuktikan defendan-defendan telah memungkiri tanggungan tersebut (lihat perenggan 20).

(4) Plaintif gagal membuktikan liabiliti vikarius kerana telah gagal membuktikan wujudnya bukti menunjukkan terdapat hubungan majikan dan pekerja antara defendan pertama dan defendan kedua. Sebaliknya, terdapat keterangan bahawa defendan pertama adalah kontraktor bebas yang dilantik melalui tender. Pengecualian 'where an employer has not exercised care in selecting a competent character' tidak terpakai dalam kes ini kerana plaintif gagal membuktikan bahawa defendan pertama adalah kontraktor yang tidak berupaya, berkemampuan dan/atau berpengalaman. Selain itu terdapat keterangan bahawa defendan pertama adalah kontraktor yang berupaya, berkemampuan dan/atau berpengalaman (lihat perenggan 29 & 31).

(5) Plaintif gagal membuktikan tuntutan untuk jumlah RM1,418,000 dan ganti rugi teladan kerana tidak disokong oleh apa-apa bukti dokumentari termasuk bukti bayaran kepada pihak-pihak. Tuntutan plaintif untuk ganti rugi am juga tidak dibuktikan. Plaintif gagal memenuhi tanggungjawabnya untuk menetapkan langkah-langkah yang lebih efektif bagi mengelakkan kebocoran dan dengan itu keputusan pihak berkuasa plaintif untuk memohon ganti rugi teladan adalah tidak adil (lihat perenggan 41, 42 & 43).

[English summary

The plaintiff claimed for damages amounting to RM1,418,000 from the defendants for losses and/or damages to the underground cables. Apart from that, the plaintiff also claimed for general damages, exemplary damages

amounting to RM10,000,000 and interest at the rate of 8% pa on the amount of damages to take effect from 4 September 2003 until the full settlement. The plaintiff alleged that the first defendant and/or agent/employee/staff had been negligent in carrying out the dredging work for laying out the pipes. Apart from committing the offence under the tort of nuisance, the defendants were also alleged to have committed breach of contract to the 'syarat-syarat kerja'. The plaintiff alleged that the first defendant had failed and/or negligent and/or breached its duty, inter alia, to make the appropriate inspection before commencing the dredging works; identify the exact position of the underground cable in the area; placing the board of 'danger tape'; taking precautionary measures; obtain supervisory staff who was competent; and comply with the 'syarat-syarat kerja'. The plaintiff also alleged that the second defendant was vicariously liable on the action and/or negligence and/or breach of contract and/or the tort of nuisance by the first defendant. The second defendant was also alleged to have been negligent and/or failed and/or careless in appointing and/or making the selection of contractor.

Held, dismissing the plaintiff's claim with costs to be taxed:

(1) The plaintiff had failed to show that the area had marker as a mark as there was no documentary evidence or pictures but instead was only relying on the oral statement of the witness who stated that there was marker in the area. There was no element of foreseeability that there was cable under the plaintiff's land in that area as there was evidence which confirmed that Jalan Kilang was a factory area where there were factories which had been operating and every area that was developed must have various other cable utilities and not only the plaintiff's cable. Therefore, it was important for the plaintiff to have a marker procedure and 'lapisan keselamatan' to make it easy for other utilities company to carry out the dredging works safely (see paras 10 & 15).

(2) There was no duty of care between the defendants and the plaintiff. The failure of the plaintiff to prove that there was marker and 'lapisan keselamatan', caused in unfair to decide that the duty of care existed between the parties (see para 18).

(3) If it was presumed that the defendants' owed the duty of care against the plaintiff, the burden was for the plaintiff to prove that the defendants had breached the duty (see para 20).

(4) The plaintiff had failed to prove the vicarious liability as he had failed to prove the existence of the evidence showing that there was employer employee relationship between the first defendant and the second defendant. Instead, there was evidence that the first defendant was an independent contractor who had been appointed by tender. The exception of 'where an employer has not exercised care in selecting a competent character' was not applicable in this case as the plaintiff had

failed to prove that the first defendant was a contractor who had not been able, could afford and/or experienced. Also there was evidence that the first defendant was able, could afford and/or experienced (see paras 29 & 31).

(5) The plaintiff had failed to prove that the claim for the amount of RM1,418,000 and the exemplary damages was not supported by any documentary evidence including the prove of payment to the parties. The plaintiff's claim for general damages was also not proved. The plaintiff had failed to fulfil its duty to stipulate the more effective steps to avoid leakage and therefore, the decision of the plaintiff's authoritative body to claim for exemplary damages was unjustified (see paras 41, 42 & 43).]

Nota-nota

Untuk kes-kes mengenai certiorari, lihat 12 *Mallal's Digest* (4th Ed, 2010 Reissue) perenggan 194–205.

Untuk kes-kes mengenai liabiliti vikarius, lihat 12 *Mallal's Digest* (4th Ed, 2011 Reissue) perenggan 2031–2084.

Kes-kes yang dirujuk

Arab-Malaysian Finance Bhd v Steven Phoa Cheng Loon & Ors and Other Appeals [2003] 1 MLJ 567, MR (dirujuk)

Blyth v Birmingham Waterworks Co (1856) 11 Ex 781 (dirujuk)

Datuk Bandar Dewan Bandaraya Kuala Lumpur v Ong Kok Peng & Anor [1993] 2 MLJ 234, MA (dirujuk)

Donoghue v Stevenson [1932] AC 562, HL (dirujuk)

Honeywill And Stein, Ltd v Larkin Brothers (London's Commercial Photographers), Ltd [1934] 1 KB 191, MR (dirujuk)

Letrik Bandar Hup Heng Sdn Bhd v Wong Sai Hong [2002] 5 MLJ 247, MT (dirujuk)

Marc Rich & Co AG and others v Bishop Rock Marine Co Ltd and others The Nicholas H [1995] 3 All ER 307, HL (dirujuk)

Mohd Pancha bin Abdullah & Anor v Tham Kut Cheong & Anor [2011] 7 MLJ 382, MT (dirujuk)

Munusamy v PP [1987] 1 MLJ 492, MA (dirujuk)

Peabody Donation Fund (Governors) v Sir Lindsay Parkinson & Co Ltd [1985] AC 210, MR (dirujuk)

Rookes v Barnard [1964] AC 1129, HL (dirujuk)

Salsbury v Woodland [1970] 1 QB 324, MR (dirujuk)

Undang-undang yang dirujuk

Akta Keterangan 1950 s 114(g)

Mokhzani Harris Yusof (Aziz Hon Annuar) bagi pihak plaintif.
KH Tai (KH Tai & Co) bagi pihak defendan pertama.

Haslina bt Hassan (Azian bt Mohd Nor bersamanya) (Azian Haslina & Co) bagi pihak defendan kedua.

Lau Bee Lan H:

[1] Tuntutan plaintif terhadap defendan-defendan adalah untuk kerugian dan/atau kerosakan kabel bawah tanah jenis voltan tinggi berisi minyak 132kv dari pencawang masuk utama (PMU) Kuala Lumpur (Selatan) ke PMU New Sea Park, Petaling Jaya ('kawasan tersebut') iaitu suatu rangkaian penghantar tenaga letrik di kawasan Sea Park, Petaling Jaya ('kabel bawah tanah'). Di atas kerosakan tersebut, plaintif menuntut daripada defendan-defendan:

(a) kerugian dan/atau kerosakan kabel bawah tanah di kawasan tersebut sebanyak RM1,418,000;

(b) ganti rugi awam;

(c) ganti rugi teladan sebanyak RM10,000,000 dan/atau secara alternatif, sepertimana yang mahkamah fikirkan sesuai dan berpatutan;

(d) faedah pada kadar 8% setahun di atas jumlah ganti rugi yang diawardkan oleh mahkamah dikira dari tarikh 4 September 2003 sehingga penyelesaian penuh;

(e) kos; dan

(f) apa-apa perintah dan/atau relief lain yang mahkamah fikirkan sesuai dan berpatutan.

[2] Kausa tindakan plaintif terhadap defendan-defendan dan inti pati butir kecuaian terhadap defendan-defendan seperti berikut. Plaintif mendakwa bahawa defendan pertama dan atau ejen/pekerja/kakitangannya:

(a) telah cuai melakukan kerja-kerja korekan untuk merentang paip mengakibatkan kerosakan dan/atau kerugaian kepada plaintif;

(b) telah melakukan suatu pemecahan kontrak ke atas syarat-syarat kerja dalam surat notis bertarikh 24 Ogos 2003 dan bertanggungan ke atas kos mengesan dan membaiki kerosakan kabel bawah tanah di kawasan tersebut sebanyak RM1,418,000; dan

(c) telah melakukan suatu kesalahan tort kacau ganggu yang mengakibatkan kerugian.

[3] Berhubung perkara di atas, plaintif mendakwa bahawa defendan telah gagal dan/atau cuai dan/atau memungkiri kewajipannya, antara lain:

(a) dalam membuat pemeriksaan yang patut dan wajar sebelum memulakan kerja-kerja korekan di kawasan tersebut;

(b) dalam mengenalpasti kedudukan sebenar kabel bawah tanah di kawasan tersebut;

(c) meletakkan tanda 'danger tape' disepanjang laluan kabel bawah tanah tersebut;

(d) melindungi dan/atau mengamalkan suatu langkah berjaga-jaga dalam menjalankan kerja-kerja korekan di kawasan tersebut bagi mengelakkan apa-apa kerosakan berlaku ke atas kabel bawah tanah di kawasan tersebut;

(e) mendapatkan seliaan kakitangan kompeten daripada plaintif sebelum memulakan kerja-kerja korekan di kawasan tersebut; dan

(f) menepati syarat-syarat kerja yang telah dikenakan oleh plaintif bagi melakukan kerja-kerja korekan di kawasan tersebut.

[4] Plaintif mendakwa defendan kedua:

(a) adalah liabiliti vikarius ('vicariously liable') ke atas tindakan dan/atau kecuaian dan/atau pemecahan kontrak dan/atau tort kacau ganggu oleh defendan pertama; dan/atau

(b) cuai dan/atau gagal dan/atau abai dalam melantik dan/atau membuat pemilihan kontraktor yang berupaya dan/atau berkemampuan dan/atau berpengalaman.

[5] Defendan kedua menafikan dakwaan plaintif dan mengatakan tuntutan plaintif tidak berasas kerana plaintif gagal membuktikan setiap alasan-alasan tuntutan plaintif terhadap defendan-defendan.

[6] Saksi-saksi yang dipanggil oleh plaintif ialah:

(a) Nagarajah a/l Murugesu (PW1), 'tukang tingkatan kanan' dengan plaintif; dan

(b) Jeslee bin Muhammed (PW2), Pengurus Negeri (Perak) Jabatan Senggaraan Aset, Bhg Penghantaran, TNB dan menjawat jawatan Timbalan Ketua Jurutera (Peralatan Utama), Jabatan Senggaraan Rangkaian (Tengah 1-KL).

[7] Saksi defendan pertama ialah Ruzali bin Abdullah (DW1), rakan kongsi defendan pertama manakala saksi-saksi defendan kedua ialah (i) Mohd Azmi bin Jamaluddin (DW2), Pengurus Kanan Zon Selatan, Syabas Wilayah Petaling and telah diberi mandat untuk memberi keterangan mengenai kes ini bagi syarikat PUAS/defendan kedua (eksh D8) dan pengawai yang memantau kerja-kerja dari aspek kejuruteraan bagi kawasan-kawasan dalam Petaling,

Selangor Darul Ehsan dan (ii) Mohd Fahmy bin Abdul Manaf (DW3), jurutera di syarikat PUAS/defendan kedua.

[8] Adalah menjadi beban plaintif untuk membuktikan elemen- elemen bahawa defendan pertama cuai dalam kerja-kerja korekan sehingga menyebabkan kerosakan terhadap kabel bawah tanah plaintif seperti berikut:

(a) 'the plaintiff was owed a duty by the defendant to take reasonable case;

(b) the defendant breached that duty of care;

(c) the resultant breach caused the harm to the plaintiff;

(d) the plaintiff suffered damage that is not too remote.'

(*Arab-Malaysian Finance Bhd v Steven Phoa Cheng Loon & Ors and Other Appeals* [2003] 1 MLJ 567 (MR) di ms 578).

KEWAJIPAN BERJAGA-JAGA ('DUTY OF CARE')

[9] Berdasarkan keterangan yang dikemukakan dan berpandukan prinsip undang-undang mengenai 'duty of care' saya dapati plaintif telah gagal untuk membuktikan bahawa:

(a) tindakan defendan pertama telah menjalankan kerja-kerja korekan adalah munasabah ('failed to take reasonable care') (*Donoghue v Stevenson* [1932] AC 562 (HL) di ms 580; dan

(b) terdapatnya elemen 'foreseeablity' dalam tindakan ini kerana defendan pertama tidak ada pengetahuan dan/atau tidak 'foresee' bahawa kawasan tersebut mempunyai kabel bawah tanah kerana tidak ada indikasi yang menunjukkan kawasan defendan pertama mempunyai kabel bawah tanah. Secara intipati, DW3 menyatakan indikasi menurut polisi ialah:

    (i) bagi pihak defendan kedua atau kontraktor lantikannya untuk memaklumkan pihak plaintif mengenai kerja-kerja korekan yang akan dijalankan sekiranya pihak defendan kedua mengesyaki bahawa kawasan tersebut mempunyai kabel bawah tanah *disebabkan ada marker*. Sekiranya tiada marker, ini menunjukkan tidak ada sebarang kabel bawah tanah dan defendan kedua atau kontraktor lantikannya tidak perlu memaklumkan plaintif mengenai kerja-kerja korekan (WSDW3 S & J 9–11);

    (ii) kabel bawah tanah tersebut akan ditanam lebih dari 1 meter dalam dan di atas setiap kabel itu ditutup dengan lapisan batu bata, diletak talinylon, kemudian pasir kasar dan lapisan sebelah atas ada lapisan slab dari batu bata atau bahan lain yang keras (WSDW3 S & J 12). Menurut DW3 'dalam keadaan biasa apabila kita mengorek sama ada dengan mesin atau benda lain, sepatutnya kita akan terkena

benda keras dahulu. Dari situ kita akan berhenti korekan dan mengenalpasti kedudukan kabel sebelum meneruskan kerja' (WSDW3 S & J 13).

(c) Adalah didapati bahawa keterangan defendan dua tentang perlunya ada marker dan lapisan seperti didiskripsikan disokong:
oleh keterangan PW1 seperti berikut:

(a) 'J: It has sand, slabs, sand and then cable.' (pemeriksaan balas oleh Cik Haslina)

(b) 'A: They noticed the markers, should know there is a cable around there.'

Q: 'When the contractor know the cable is there what should they do?

A: Contractor should not start the work.'

(Pemeriksaan semula)

oleh keterangan PW2 seperti berikut:

S: Kedudukan kabel berapa dalam?

J: Selalunya kedalaman kabel TNB 1 meter

S: Ada apa-apa lindungan untuk kabel?

J: Kebiasaannya mengikut design, di atas kabel ada pasir diikuti konkrit slab dan tanah.

(iii) Menurut DW3, setiap kontraktor yang dilantik untuk menjalankan kerja-kerja korekan akan diberi taklimat secara lisan untuk (i) menerangkan polisi syarikat berkaitan dengan keselamatan dan korekan berhampiran dengan utiliti lain; (ii) memastikan kontraktor tersebut mengetahui secara jelas aspek keselamatan dan proses yang perlu dipatuhi sekiranya korekan di jalankan berhampiran dengan utiliti lain.

[10] Saya bersetuju dengan hujahan defendan kedua bahawa plaintif telah gagal menunjukkan kawasan tersebut ada marker sebagai tanda kerana tiada bukti dokumentari atau gambar. Pihak plaintif cuma bergantung kepada pernyataan lisan PW1 yang menyatakan terdapat marker di kawasan tersebut. Dalam hubungan ini peguam plaintif yang bijaksana menggesa mahkamah untuk:

(a) tidak menerima keterangan DW3 tentang marker kerana beliau tidak berkelayakan memberi keterangan tentang isu ini kerana pada sekitar September 2003, DW3 mengakui dalam pemeriksaan balas, beliau tidak pernah ke Jalan Kilang dan beliau tidak mempunyai pengetahuan sama ada terdapat tanda atau tidak di kawasan korekan itu; dan

(b) sebaliknya menerima keterangan PW1 kerana beliau telah lama bekerja dengan plaintif dan meronda di kawasan korekan setiap hari.

[11] Saya berpendapat bahawa hujahan peguam plaintiff yang bijaksana kurang tepat kerana apabila dipertimbangkan keterangan yang diberikan oleh PW1 semasa pemeriksaan balas dan pemeriksaan semula, amat diragukan:

(a) semasa pemeriksaan balas (oleh peguam D1) seperti berikut:

(i) PW1 tidak hadir pada masa korekan dimulakan di kawasan tersebut;

(ii) PW1 hanya mengetahui tentang notis yang dikeluarkan untuk memberhenti kerja pada esok hari iaitu pada 25 Ogos 2003 yang tidak ditender sebagai eksibit;

(iii) PW1 tidak tahu bila kerosakan berlaku dan apa yang menyebabkan kerosakan kabel;

(iv) PW1 juga tidak tahu bila dan juga tidak melihat notis memberhenti kerja diserahkan kepada defendan pertama dan/atau agen/pekerja/kakitangannya;

(v) PW1 tidak tahu siapa yang bertanggungjawab melantik penyelaras (*supervisor*) di Kawasan tersebut;

(vi) PW1 telah membuat laporan polis (eksh P1 ikatan C ms 1) yang telah diarahkan oleh Encik Balen dan mengakui bahawa beliau tidak ada pengetahuan tentang segala kejadian di kawasan tersebut pada 24 Ogos 2003 dan mengakui bahawa anggaran kerosakan sebanyak RM800,000 telah diberikan oleh En Balen.

(b) semasa pemeriksaan balas (oleh peguam D2) seperti berikut:

(i) walaupun PW1 katakan beliau buat patrolling di kawasan tersebut setiap hari, namun beliau tidak pasti berapa jarak 'route berkenaan'; dan

(ii) apabila diminta mengemukakan peta bagi menunjukkan kedudukan kabel yang dikatakan bocor, beliau jawab 'refer to Mr Balen.'.

(c) walau bagaimanapun berkenaan marker PW1 telah mengesahkan:

Q: Anybody who came to site if cable is there, any person will have knowledge of the cable is laid beside the marker?

A: Normally if there is marker, they will know there is cable there.

Q: For a person who excavate, they will find sand, slab, sand then cable and so will know there is cable underneath?

A: I agree.

(dalam pemeriksaan balas)

Q: Markers can be noticed.

If contractor noticed the marker, what should the contractor do?

A: They noticed the markers, should know there is a cable there.

Q: When contractor knew the cable is there what should they do?

A: Contractor should not start the work.

(dalam pemeriksaan semula)

(d) yang paling 'detrimental' semasa pemeriksaan ulangan PW1 mengatakan:

Q: Do you see whether cable was damaged or not?

A: Mr Balen saw. I did not see.

Q: So what are you doing there that night?

A: We were there at the scene waiting for Balen's instruction.

Q: What did you do while waiting for Balen?

A: Just waiting for Balen's instruction.

Q: Contents of police report. Do you have personal knowledge of what is in the report?

A: Basically what is in the report is given by Balen.

[12] Sebaliknya DW3 mempunyai pengalaman dalam mengendalikan kerja-kerja paip air PUAS sejak tahun 2003 dan pernah mengendalikan kerja-kerja galian yang berdekatan dengan kabel TNB dan 'he was not shaken during cross-examination'. DW3 telah menerangkan tentang prosedur-prosedur apabila membuat galian di tempat berdekatan dengan kabel TNB seperti berikut:

(i) Mengikut prosidur biasa, TNB/Plaintif harus menghantar wakil yang berada ditempat kerja. Biasanya setelah TNB/Plaintif memberitahu kedudukan kabel mereka, pihak kami akan membuat galian dikawasan yang jauh daripada kedudukan kabel TNB/Plaintif itu. Selain daripada itu pihak kami atau kontraktor kami akan memeriksa kawasan tersebut sekiranya ada papantanda-papantanda terletaknya kabel-kabel TNB/Plaintif untuk mengelakkan terkena kabel TNB/Plaintif. Selalu untuk kabel bersaiz 132KV TNB/Plaintif ini adalah satu kabel yang besar dan mengalirkan tenaga yang besar kuasanya oleh itu setiap kabel sepatutnya mempunyai batas-batas dan perlindungan yang ketara dan tanda-tanda kedudukan yang jelas untuk setiap kabel. (WSDW3S & J11)

(ii) Kabel TNB/Plaintif yang berukuran 132KV ini ditanam lebih daripada 1

meter kedalam. Diatas setiap kabel itu ditutup dengan lapisan batu bata, kemudian akan diletak tali nylon, kemudiannya pasir yang kasar dan dalam keadaan biasa lapisan sebelah atasnya ada plastik atau slab dari batu-bata atau bahan lain yang keras. Tetapi spesifikasi ini mungkin berubah ketika itu dan kini. (WSDW3 S & J 12)

(iii) Dalam keadaan biasa, apabila kita mengorek sama ada dengan mesin atau benda lain, sepatutnya kita akan terkena benda keras dahulu. Dari situ kita akan berhenti korekan dan mengenalpasti kedudukan kabel sebelum meneruskan kerja. (WSDW3S & J13)

[13] Peguam plaintif telah berhujah:

(a) prosedur sepatutnya ialah defendan pertama perlu berjumpa terlebih dahulu dengan plaintif sebelum sebarang kerja-kerja korekan dimulakan. Defendan pertama kemudiannya perlu menyerahkan pelan kawasan korekan kepada plaintif untuk menentukan di mana kedudukan kawasan korekan dan kawasan kabel. Hanya selepas diluluskan oleh plaintif, baru defendan pertama boleh memulakan kerja-kerja pengorekan dengan seliaan pegawai plaintif;

(b) prosedur ini diakui sendiri oleh DW1 dan DW3 semasa pemeriksaan balas; dan

(c) prosedur tidak di patuhi oleh defendan pertama dan DW1 telah mengakui sendiri semasa pemeriksaan balas.

[14] Saya berpendapat hujahan peguam plaintif yang bijaksana tidak bermerit oleh kerana:

(a) DW3 telah menegaskan tentang kepentingan adanya marker semasa disoal balas adalah ketara seperti berikut:

S: S & J 11 WSDW3

Setuju atau tidak TNB harus diberitahu *terlebih dahulu* sebelum TNB boleh menghantar wakil ketempat korekan kerana jika tidak TNB tiada sebarang pengetahuan mengenai kerja-kerja korekan.

J: Ta' semestinya, ia bergantung kepada marker.

S: Mengikut prosidur TNB, TNB hams diberitahu dahulu oleh kontraktor sebelum kerja-kerja kontraktor dibuat di tempat korekan untuk memastikan ada kabel letrik atau tidak?

J: Setuju.

S: Pada bulan 9 2003 kontraktor yang dilantik oleh PUAS tidak mendapatkan nasihat TNB dahulu sebelum memulakan kerja-kerja korekan di Jalan Kilang?

J: Ta' setuju.

S: Maknanya kamu ada pengetahuan yang D1 ada minta nasihat TNB terlebih dahulu?

J: Saya ta' tahu.

S: Jadi, ta' setuju?

J: *Saya ta' setuju kerana sekiranya tiada marker TNB dikawasan korekan ini jelas menunjukkan tiada kabel disitu.*

(Penekanan ditambah).

(b) Kepentingan kewujudan marker sekali lagi ditegaskan oleh DW3 dalam keterangannya dalam pemeriksaan semula seperti berikut:

J: Untuk panggil TNB, kita mesti tahu kawasan tersebut mesti mempunyai kabel TNB. Salah 1 cara untuk mengetahui di situ ada kabel TNB adalah dengan adanya penanda TNB. *Kalau tiaada penanda dianggap tiada kabel TNB.* Oleh itu TNB telah mengadakan beberapa prosidur berkaitan dengan kaedah penanaman kabel TNB sendiri untuk mengelakkan kejadian merosakkan kabel TNB daripada berlaku.

S: Pihak peguam Plaintif ada mencadangkan bahawa Zali tidak mendapatkan nasihat TNB terlebih dahulu sebelum memulakan kerja-kerja pengorekan di Jalan Kilang dan kamu tidak setuju. Kenapa kamu tak setuju?

J: Macam mana kontraktor Zali Enterprise hendak menghubungi TNB sekiranya di kawasan tersebut tiada sebarang penanda keujudan kabel TNB.

(Penekanan ditambah)

(c) DW1 dalam pemeriksaan balas dan pemeriksaan semula telah menjelaskan berikut:

(i) bahawa tidak pergi berjumpa dengan plaintif kerana telah melantik subkontraktor untuk menjalankan kerja-kerja korekan;

(ii) bahawa subkontraktor memang akan berjumpa dengan plaintif sebelum memulakan kerja berdasarkan aturcara kerja dan berdasarkan apa yang dimaklumkan oleh subkontraktor kepada DW1;

(iii) setuju bahawa plaintif akan memberi kelulusan apabila berjumpa dengan subkontraktor;

(iv) beliau tidak mempunyai pengetahuan mengenai kerja-kerja pengorekan yang dijalankan di kawasan tersebut kerana telah melantik subkontraktor untuk menjalankan kerja-kerja tersebut;

(v) beliau telah dilantik oleh PUAS melalui tender yang disahkan oleh DW2 melalui borang inden kerja (eksh D6–D7, ikatan B ms 5 dan 10); dan

(vi) beliau tidak berganjak yang beliau tidak pernah pergi ke tempat korekan.

[15] Tambahan lagi, saya dapati tiada elemen 'foreseeability' bahawa terdapat kabel bawah tanah plaintif di kawasan tersebut sebab PW1 telah mengesahkan bahawa jalan kilang ialah satu kawasan kilang di mana terdapat kilang-kilang telah beroperasi dan DW3 mengatakan setiap kawasan yang telah dibangunkan mesti mempunyai berbagai kabel utiliti lain dan bukan sahaja kabel plaintif. Oleh itu, adalah penting bagi plaintif mempunyai prosedur 'marker' dan 'lapisan keselamatan' untuk memudahkan mana-mana syarikat utiliti yang lain menjalankan kerja pengorekan dijalankan dengan selamat.

[16] Dalam kes *Marc Rich & Co AG and others v Bishop Rock Marine Co Ltd and others The Nicholas H* [1995] 3 All ER 307 di ms 308 memutuskan:

> It was settled law that the elements of foreseeability and proximity as well as considerations of fairness, justice and reasonableness applied to all cases of negligence whatever the nature of the harm sustained by the plaintiff.

[17] Prinsip yang sama terpakai dalam kes *Peabody Donation Fund v Sir Lindsay Parkinson & Co Ltd* [1985] AC 210 yang di rujuk dalam buku teks *'Law of Torts in Malaysia Third Edition'* oleh Professor Norchaya Talib di ms 101 seperti berikut:

> The court further stated that a relationship of proximity or neighbourhood in accordance with the principle laid down by Lord Atkin must be proved before a duty of care is said to exist, but the scope of the duty is dependent on the facts of each case. In determining whether a duty of care will be imposed on a defendant, the court must consider whether it is just and reasonable to do so. In considering this 'just and reasonable' element in the imposition of a duty of care, it is the plaintiff, and not the defendant; who has to identify and justify on policy grounds, that a duty exists.

[18] Pada hemat saya, kegagalan plaintif membuktikan ada 'marker' dan 'lapisan keselamatan' yang saya telah rujukkan terlebih dahulu, mengikut polisinya, menyebabkan tidak adil untuk diputuskan bahawa kewajipan berjaga-jaga wujud di antara plaintif dan defendan pertama.

[19] Secara kesimpulan atas sebab-sebab yang saya telah bincangkan di atas, saya dapati plaintif tidak wujudnya kewajipan berjaga-jaga di antara defendan pertama dan plaintif.

KEMUNGKIRAN KEWAJIPAN BERJAGA-JAGA (*BREACH OF DUTY*)

[20] Jika dianggap bahawa defendan berkewajipan untuk berjaga-jaga

terhadap plaintif, beban adalah untuk plaintif membuktikan bahawa defendan-defendan telah memungkiri tanggunggan tersebut. Ujian bagi menentukan sama ada defendan telah memungkiri kewajipan berjaga-jaga ialah:

> A breach of duty is determinable through the reasonable man test. The question is: would a reasonable man have acted as the defendant has done if the reasonable man was faced with the same circumstances as the defendant? The standard of care required is not that of the defendant himself, but of this 'reasonable man'.

(Petikan dari kes *Blyth v Birmingham Waterworks Co* (1856) 11 Ex 781 di ms 784 yang dirujuk oleh Professor Norchaya Talib dalam *Law of Torts in Malaysia* (3rd Ed).

[21] Berpandukan prinsip tersebut dan mengambil kira keterangan di mahkamah, saya berpendapat bahawa:

(a) tindakan defendan pertama atau kontraktor lantikannya untuk meneruskan dengan korekan adalah tindakan yang munasabah kerana defendan kedua tidak mempunyai pengetahuan bahawa kawasan tersebut mempunyai kabel bawah tanah kerana tidak ada marker dan lapisan keselamatan yang saya telah rujukkan sebelum ini. Hanya jika ada marker atau lapisan keselamatan dijumpai, maka defendan pertama atau kontraktor lantikannya akan memungikiri kewajipan berjaga-jaga;

(b) adalah tidak munasabah bagi defendan pertama atau kontraktor lantikannya untuk menghubungi setiap syarikat untuk setiap syarikat utiliti untuk dapatkan kepastian tentang kabel yang ada sebelum membuat kerja. Ini kerana keterangan menunjukkan bahawa terdapat juga kabel untuk utiliti lain di kawasan tersebut dan polisi mempunyai marker atau lapisan keselamatan adalah penting; dan

(c) adalah tidak munasabah untuk membuat anggapan ('presumption') yang defendan pertama atau kontraktor lantikannya akan terus menjalankan kerja-kerja korekan sekiranya ada marker dan lapisan keselamatan kerana tindakan itu amat merbahaya.

Dalam hubungan ini terdapat keterangan melalui DW3 (i) bahawa apabila satu kabel bersaiz 132 kv pecah atau putus, ianya akan melibatkan gangguan letrik ke sesuatu kawasan atau letupan yang dikenali 'flashover' dan (ii) seseorang kontraktor yang munasabah apabila menjumpai slab atau pasir, pada kebiasaannya akan berhenti untuk mengenalpasti di manakah kedudukan sebenarnya kabel kerana ianya amat merbahaya untuk meneruskan korekan sebab boleh melibatkan renjatan (*shock*) kepada penggendali lesen.

[22] Setelah meneliti keterangan PW1 pada keseluruhannya, seperti saya telah bangkitkan terdahulu, keterangannya cacat dari banyak segi (perenggan

11(a)–(d) di atas). Tambahan lagi PW1 dalam polis reportnya telah menyebut nama dua orang kontraktor iaitu, Zali Enterprise dan Ban Hin Electrical & Construction. Tetapi apabila disoalbalas, beliau mengatakan 'This is also given by Mr Balen Only Mr Balen know'. Justeru itu saya dapati plaintif telah gagal membukitkan bahawa defendan pertama atau kontraktor lantikannya telah melakukan kerja penggantian paip dan membocorkan kabel di kawasan tersebut seperti didakwa dalam laporan polisnya (eksh P1).

[23] PW1 dalam keterangan telah menyebut beberapa nama orang:

(a) Palmanabhan ('Mr Balen') yang berada di tempat kejadian dan mempunyai pengetahuan tentang butir-butir kontaktor yang berada di tempat kejadian;

(b) Loganathan yang diarahkan oleh Palmanabhan untuk mengambil gambar kabel yang dirosakkan; dan

(c) Shukor, yang PW1 merujuk sebagai rakannya yang memberi notis 'stop work' kepada kontraktor yang bekerja.

[24] Namun plaintif telah gagal memanggil penama-penama tersebut yang saya anggap merupakan saksi yang penting bagi plaintif membuktikan yang defendan pertama atau kontraktor yang dilantiknya yang menyebabkan kerosakan kabel tersebut. Oleh itu menurut kes *Mususamy v Public Prosecutor* [1987] 1 MLJ 492 (SC) di ms 494, mahkamah boleh membuat anggapan kegagalan memanggil saksi yang penting itu untuk memberi keterangan menimbulkan 'adverse inference' terhadap plaintif di bawah s 114(g) Akta Keterangan 1950.

[25] Berhubung keterangan DW1 mengenai kerja korekan, saya menerima pakai apa yang saya nyatakan di perenggan 14(b) di atas dan beliau tidak tahu apa yang berlaku ketika kerja dibuat kecuali kerja-kerja tersebut selesai dan memuaskan dan beliau mengesahkan beliau telah menerima bayaran daripada PUAS. Perkara ini disahkan oleh DW2 yang mengatakan bahawa borang inden kerja masing-masing bertarikh 16 Oktober 2003 dan 21 November 2003 (eksh D6–D7, ikatan B ms 5 dan 10) sebagai bukti bayaran dibuat apabila selesai kerja.

[26] Adalah dirumuskan bahawa premis atas sebab-sebab di atas, plaintif telah gagal membuktikan bahawa defendan pertama atau kontraktor yang dilantiknya telah memungkiri kewajipan untuk berjaga-jaga atas anggapan yang defendan mempunyai kewajipan untuk berjaga-jaga terhadap plaintif.

KEMUNGKIRAN KEWAJIPAN UNTUK BERJAGA-JAGA MENGAKIBATKAN KERUGIAN TERHADAP PLAINTIF

[27] Saya dapati plaintif telah gagal membuktikan defendan pertama atau

kontraktor yang dilantiknya telah menyebabkan kerosakan pada kabel bawah tanah sebab:

(a) plaintif gagal menunjukkan kerosakan yang terdapat pada kabel bawah tanah tersebut;

(b) plaintif bergantung kepada keterangan PW1 di mana selepas menimbangkan secara keseluruhan, saya dapati keterangan PW1 sungguh tidak memuaskan dan gagal membuktikan yang kerosakan berpunca daripada defendan pertama atau kontraktor yang dilantiknya. Antaranya kepincangan keterangan plaintif ialah:

(i) tidak ada bukti bahawa defendan pertama atau kontraktor lantikannya sedang menjalankan kerja-kerja pengorekan yang merbahayakan kabel bawah tanah plaintif kerana plaintif gagal membuktikan notis di beri kepada defendan pertama atau kontraktornya;

(ii) plaintif gagal memberi spesifikasi yang tepat di mana jalan kilang tersebut mengalami kerosakan kabel bawah tanah;

(iii) PW2 hanya pergi ke tempat kejadian pada keesokan hari; dan

(iv) DW2 memberi kenyataan bahawa borang inden kerja (eksh D6–D7) akan dikeluarkan setiap kali defendan kedua melantik kontraktor untuk menjalankan kerja-kerja. DW2 telah mengesahkan tarikh borang inden kerja dikeluarkan pada 9 Oktober 2003 dan 20 November 2003 iaitu tarikh melepasi dari tarikh kejadian iaitu 3 September 2003. Ini menunjukkan bahawa defendan pertama atau kontraktornya bukanlah bertanggungjawab terhadap kerosakan kabel bawah tanah tersebut.

[28] Berhubung kausa tindakan tort kacau ganggu adalah dianggap ianya di abaikan oleh plaintif kerana tiada penghujahan langsung mengenainya.

LIABILITI VIKARIUS

[29] Plaintif telah mendakwa defendan kedua adalah bertanggungan atas prinsip liabiliti vikarius. Saya dapati plaintif telah gagal membuktikan perkara ini sebab plaintif gagal membuktikan wujudnya bukti menunjukkan terdapat hubungan majikan dan pekerja antara defendan kedua dan defendan pertama. Sebaliknya terdapat keterangan DW1 dan DW2 berasaskan juga kepada borang inden kerja bahawa defendan pertama adalah kontraktor bebas yang dilantik oleh defendan kedua melalui tender.

[30] Plaintif telah berhujah jika mahkamah memutuskan yang defendan pertama ialah kontraktor bebas yang dilantik oleh defendan kedua, defendan

kedua tetap bertanggung jawab terhadap kecuaian defendan pertama atas sebab dua pengecualian iaitu (i) defendan kedua cuai memilih kontraktor yang tidak berkompeten; dan (ii) kerja-kerja korekan dan pemasangan paip tersebut merupakan satu kerja yang merbahaya dan satu tugas 'non delegable'. Plaintiff bergantung kepada kes Mahkamah Agung ia itu *Datuk Bandar Dewan Bandaraya Kuala Lumpur v Ong Kok Peng & Anor* [1993] 2 MLJ 234.

[31] Berhubung pengecualian 'where an employer has not exercised care in selecting a competent contractor', pandangan saya ialah pengecualian ini tidak terpakai dalam kes ini atas sebab-sebab berikut:

(a) plaintif gagal membuktikan bahawa defendan pertama yang dilantik adalah kontraktor yang tidak berupaya dan/atau berkemampuan dan/atau berpengalaman; dan

(b) terdapat keterangan daripada DW2 dan DW1 yang membuktikan defendan pertama adalah kontraktor yang berupaya dan/atau berkemampuan dan/atau berpengalaman.

[32] DW1 menyatakan (i) beliau terlibat dengan pemasangan paip lebih kurang 20 tahun; (ii) dapati kerja dari PUAS melalui tender dan PUAS telah bayar untuk semua kerja; (iii) memberi kerja kepada kontraktor yang berkelayakan.

[33] DW2 telah memberi keterangan bahawa:

(a) defendan pertama dilantik oleh defendan kedua/PUAS untuk menjalankan kerja-kerja korekan sebab beliau mempunyai kelayakan untuk menjalankan kerja-kerja itu;

(b) defendan pertama dilantik beberapa kali untuk kontrak kerja defendan kedua sebab kerja-kerja defendan pertama memuaskan;

(c) defendan pertama memenuhi segala syarat perlantikan, antaranya lesen kelas F yang berdaftar dengan CIDB dan pusat khidmat kontraktor (PKK) di bawah kepala IV (sub kepala 6) dan masih dibenarkan membuat kerja-kerja awam. Beliau menjelaskan beliau tidak setuju dengan cadangan peguam plaintif yang defendan pertama tiada lesen F sebab prosidur semasa PUAS dan sekarang ialah seseorang kontraktor perlu memiliki lesen PKK sekurang-kurangnya lesen F bagi menjalankan satu-satu kerja dan inilah syarat yang paling asas; dan

(d) defendan pertama telah menjalankan kerja-kerja selama ini mengikut prosedur yang ditetapkan oleh defendan kedua.

[34] Berhubung pengecualian 'when the duty to take care is said to be

non-delegable', Mahkamah Agung dalam kes *Datuk Bandar Dewan Bandaraya Kuala Lumpur* di ms 239 menjelaskan:

> A non-delegable duty to take care means in effect that the employer would have to see to it that such duty of care is exercised, whether by his contractor or not, otherwise he would be equally liable as the contractor, in addition, in most cases, to the liability of his contractor. Such non-delegable duty exists in the case of work causing withdrawal of support to a neighbour's land, see *Bower v Peat*; work done on a highway, see *Tarry v Ashton*; cases of a master's duties for his servant's safety at common law, see *Wilsons & Clyde Coal Co Ltd v Flynn*; cases of strict liability and finally cases of statutory duty imposed on certain categories of persons … The exception in regard to cases of strict liability above-mentioned refers to cases of such strict liability at common law, such as the rule in *Rylands v Fletcher*. The exception covers, inter alia, all cases involving extra hazardous acts or omissions, or situations created by them, which all involve special danger to others, please see the reference to them, eg in *Salsbury v Woodland & Ors*, such as damage by fire, see *Honeywill & Stein Ltd v Larkin Brothers Ltd* so that an employer of an independent contractor, to repeat, cannot escape liability by delegating the work to such independent contractor.

[35] Daripada petikan tersebut 'non-delegable duty' itu cuma wujud dalam kategori kes-kes yang disebutkan dan saya dapati dalam kes ini tidak ada bukti daripada plaintif menunjukkan bahawa tugas mengorek lubang dan menanam paip ('excavate and laying of water pipes') itu jatuh dalam kategori 'all cases involving extra hazardous acts or omissions, or situations created by them, which involve special danger to others'. Bagi maksud kategori ini, saya merujuk kepada kes *Salsbury v Woodland And Others* [1970] 1 QB 324 di ms 348 di mana 'English Court of Appeal' berkata:

> In the present case it seems clear to me that there was nothing 'inherently dangerous' in the operation of removing this particular hawthorn tree. Any competent workman could do it perfectly safely and without the slightest risk to the telephone wires, to the house, or to any other property, if he tackled it in the standard way: nor could any occupier of land normally foresee that there was any danger involved in such an operation or that a competent contractor could be prone to what was described as 'extreme stupidity'. The whole position as regards 'inherent danger' might be very different if the case was concerned with the removal of a 60ft tree. The appropriate operation in the instant case was, incidentally, as different from what is usually termed 'tree-felling' as a hawthorn tree differs from the single-trunk, tall trees to which, of course, the word 'felling' is normally an appropriate word to apply.

[36] Apabila prinsip kes *Salsbury* digunapakai dalam keadaan kes di hadapan mahkamah, saya berpendapat 'there is nothing 'inherently dangerous' in the operation of excavating and laying pipes as any competent workman could do it perfectly safely and without the slightest risk to the surrounding property'. Namun keterangan DW2 ialah 'Kerja-kerja yang dilakukan defendan pertama itu iaiah kerja-kerja yang biasa dibuat di mana defendan pertama pehu

mengorek dan menanam paip yang baru menggantikan paip-paip yang lama'. Oleh yang demikian pengecualian 'non-delegable duty' pada pendapat saya tidak terpakai dalam kes di hadapan mahkamah.

[37] Dalam kes *Honeywill And Stein, Ltd v Larkin Brothers (London's Commercial Photographers), Ltd* [1934] 1 KB 191 yang dirujuk oleh Mahkamah Persekutuan dalam kes *Datuk Bandar*, 'the English Court of Appeal' di ms 197 telah menjelaskan 'extra-hazardous acts' sebagai:

> acts which, in their very nature, involve in the eyes of the law special danger to others; of such acts the causing of fire and explosion are obvious and established instances. Thus in *Black v Christchurch Finance Co*, a case of creating a fire in the bush, which spread to an adjoining owner's land, it was said in the opinion of the Privy Council: 'The lighting of a fire on open bush land, where it may readily spread to adjoining property and cause serious damage, is an operation necessarily attended with great danger, and a proprietor who executes such an operation is bound to use all reasonable precautions to prevent the fire extending to his neighbour's property (sic utere tuo ut alienum non laedas). And if he authorises another to act for him he is bound, not only to stipulate that such precautions shall be taken, but also to see that these are observed, otherwise he will be responsible for the consequences: see *Hughes v Percival*, and authorities there cited.'

[38] Apabila prinsip kes *Honeywill* digunapakai dalam keadaan kes di hadapan mahkamah, saya berpendapat tiada wujudnya 'acts which, in their very nature, involve in the eyes of the law special danger to others'. Oleh yang demikian pengecualian 'non-delegable duty' pada pendapat saya tidak terpakai dalam kes ini.

[39] Sehubungan ini plaintiff telah mencabar keterangan DW2 dan menggesa mahkamah agar tidak terima keterangan beliau kerana beliau bukan merupakan kakitangan defendan kedua tetapi kakitangan SYABAS.

[40] Mahkamah mengambil kira bahawa surat pemberian kuasa kepada DW2 memberi keterangan bagi pihak defendan kedua bertarikh 20 Mei 2011(eksbh D8) dan dikemukakan selepas di bangkitkan dalam pemeriksaan balas. DW2 menjawat pengurus kanan dan bertanggungjawab memantau kerja-kerja yang melibatkan aspek-aspek kejuruteraan contohnya memantau kerja-kerja korekan, tanaman dan baikpulih atau pembaikan paip-paip air dan/bagi menentukan saliran bekalan air kepunyaan syarikat SYABAS disalirkan dengan lancar di kawasan-kawasan dalam Petaling, Selangor Darul Ehsan. Saya perhatikan beliau seorang saksi yang jujur dan 'candid' dan saya berpendapat keterangan beliau tidak seharusnya ditolak.

TUNTUTAN KERUGIAN

[41] Dalam melengkapkan alasan penghakiman ini, seandainya penemuan

saya bahawa defendan-defendan tidak cuai adalah salah, maka saya berpendapat plaintif masih gagal membuktikan tuntutan untuk jumlah RM1,418,000 dan ganti rugi teladan atas sebab-sebab berikut:

(a) plaintif bergantung kepada eksbh P2 (ikatan B ms 31) sebagai bukti kerugian plaintif dan dikemukakan oleh PW2. Namun PW2 menerangkan P2 disediakan oleh Encik Megat Harris Musa; beliau hanya menyemak dan tidak mempunyai pengetahuan tentang bagaimana butir-butir dalam P2 diperolehi, tidak tahu berapa lama masa diambil untuk kerja-kerja pembaikan, tidak tahu nama orang yang terlibat, tidak ada *timesheet* dalam ikatan B tentang kiraan kos kakitangan dan tidak tahu bagaimana kiraan dibuat dalam P2, tidak pasti sama ada bayaran telah dibuat kepada pekerja untuk kerja-kerja kontrak dan tidak mempunyai apa-apa bukti bayaran kontraktor berjumlah RM1,080,000;

(b) tuntutan kerugian itu tidak disokong oleh apa-apa bukti dokumentari termasuk bukti bayaran kepada pihak-pihak yang disebut oleh PW2. Tuntutan plaintif untuk ganti rugi am juga tidak dibuktikan; dan

(c) PW2 mengatakan plaintif menuntut ganti rugi teladan sebanyak RM10 juta sebagai memberi pelajaran bagi kontraktor untuk lebih berhati-hati mematuhi penggalian untuk mengelakkan kes kebocoran yang terlalu banyak berlaku daripada terjadi lagi. Semasa disoal balas tentang lagkah lain yang diambil oleh plaintif untuk mengurangkan insiden sebegini, PW2 menjawab hanya notis peringatan diberikan oleh plaintif kepada kontraktor yang bekerja berdekatan kabel.

[42] Saya bersetuju dengan hujahan peguam defendan pertama yang bijaksana memandangkan plaintif gagal memenuhi tanggungjawabnya untuk menetapkan langkah-langkah yang lebih efektif bagi menggelakkan kebocoran, keputusan pihak berkuasa plaintif untuk memohon ganti rugi teladan adalah tidak adil. Tambahan lagi, tiada bukti yang menunjukkan 'the defendant's conduct is sufficiently outrageous to merit punishment as where it discloses malice, fraud, cruelty, insolence or the like' (*McGregor on 'Damages' (16th Ed), 1997* at p 287 para 430; namun tiada bukti bahawa tingkah laku defendan sebagai 'oppressive, arbitrary or unconstitutional conduct by government servant; conduct calculated to result in profit and express authorization by statute' seperti dinyatakan dalam kes *Rookes v Barnard* [1964] AC 1129, kedua autoriti dirujuk dalam kes *Mohd Pancha bin Abdullah & Anor v Tham Kut Cheong & Anor* [2011] 7 MLJ 382).

[43] Memandangkan saya dapati plaintif atas imbangan kebarangkalian gagal membuktikan ganti rugi yang dituntut, tuntutan plaintiff perlu di tolak (*Letrik Bandar Hup Heng Sdn Bhd v Wong Sai Hong* [2002] 5 MLJ 247 di ms

250).

RUMUSAN

[44] Berdasarkan alasan-alasan tersebut di atas saya dapati atas imbangan kebarangkalian, plaintif telah gagal membuktikan kesnya terhadap defendan-defendan. Oleh itu, tuntutan plaintif ditolak dengan kos untuk ditaksirkan melainkan sebaliknya.

Tuntutan plaintif ditolak dengan kos untuk ditaksir.

Dilaporkan oleh Ibnu Aswan